

Vài kỷ niệm xưa

Một ngày đẹp trời mùa hè 2005, anh Trần Văn Quyện (học sinh NDC đầu thập niên 1960) rủ tôi ăn cơm trưa ở nhà anh ấy (Villejuif, một commune ngoại ô Paris).

Buổi cơm gia đình trong vòng thân mật chỉ có vài người bạn thân, trong đó có anh Nguyễn Văn Quan từ Việt Nam sang Paris thăm gia đình. Sau khi thăm hỏi khoảng 5, 10 phút tôi trịnh trọng nói với Anh: "**Thành thật cảm ơn anh**". Không những anh Quan vô cùng ngạc nhiên mà cả anh Quyện cũng ngạc nhiên không kém vì tôi chỉ mới quen anh Quan chưa được 15 phút. Và không hiểu vì lý do gì tôi cảm ơn anh Quan.

Thầy Nguyễn An Ninh, giáo sư âm nhạc NĐC trong nhiều thập kỷ, từ trần tại Mỹ Tho giữa năm 2004. Nhân dịp này Ban Biên Tập hội ái hữu LNH-NDC Pháp (lúc đó chưa mở rộng thành hội Âu châu) muốn viết một bài nói lên ân tình của bao thế hệ học trò đối với một người thầy tận tụy và tài hoa. Tuy nhiên Ban Biên Tập cảm thấy không đủ dữ liệu để viết một bài chất lượng. Tôi mới nhớ đọc được một bài viết rất hay về thầy Ninh trong Đặc san 125 năm NĐC (17-03-2004) của trường NĐC. Đó là bài "Nguyễn An Ninh, người thầy mẫu mực & tài hoa" của anh Nguyễn Văn Quan. Chỉ trong khoảng hơn 2 trang giấy, với tư cách là một học trò của thầy Ninh, dưới nét bút điêu luyện và ân tình tác giả vẽ một cách tuyệt vời chân dung của một người thầy "mẫu mực và tài hoa", đúng như tựa bài.

Lúc đó Ban Biên Tập tìm, nhưng không được, tác giả bài viết để xin phép đăng trong Bản Tin của Hội (lúc đó Hội LNH-NDC chỉ mới thành lập được 2 năm, chưa đủ "công lực" để xuất bản một Nội San có chất lượng, và chỉ dừng lại ở Bản Tin). Tình cờ gặp anh Quan ở nhà anh Quyện, với tư cách Hội trưởng hội LNH-NDC Pháp, tôi đã cảm ơn anh Quan về bài viết. Hai chúng tôi quen nhau từ đó.

Kính mời đọc giả xem bài viết của anh Quan trong file kèm. Bài đăng trong Bản Tin số 4 (tháng 10-2004).

Từ đó anh Quan gia nhập nhóm "Cựu học sinh NĐC, tú tài 1963". Trọng tâm của nhóm gồm khoảng hơn 20 bạn đậu tú tài 1963, thêm vào đó một số bạn đậu tú tài 1964 và 1962. Anh Quan đậu tú tài 1962 lúc 22 tuổi cho nên anh ấy là người cao tuổi nhất của nhóm. Nhóm chỉ độ 25 bạn nhưng có đến 4 bạn cùng tên Quan(g), gồm có g và cả không g. Để phân biệt, bạn bè thường gọi Quan thầy giáo (Nguyễn Văn Quan), Quang bác sĩ (Nguyễn Văn Quang), Quan khoa học (Trần Mỹ Quan, giảng viên đại học khoa học Sài Gòn), Quang du lịch (Huỳnh Kim Quang, làm việc tại Saigon Tourist) Hàng năm Nhóm họp nhau mừng xuân mới vài tuần sau Tết Nguyên Đán. Anh Quan tham dự đều đặn những buổi họp bạn này. Tết năm nay chắc vì lý do sức khỏe cho nên anh Quan không tham dự. Tuy nhiên qua điện thoại thì anh ấy vẫn bình thường.

Tám hình dưới đây: họp bạn mừng Xuân mới (08.03.2015) tại xã Nhị Bình, huyện Hóc Môn.

Từ trái: anh Nguyễn văn Quan, thầy Nguyễn Ngọc Hy, anh Nguyễn Thành Kim, thầy Tân văn Công, anh Nguyễn Chấn Hùng, thầy Trần An Nhân. Đứng sau: ca sĩ Cao Thái. (Hình chụp ngày 08-03-2015)

Sau khi đậu tú tài, anh Quan học sư phạm. Và là nhà giáo chuyên về văn từ lúc ra trường cho đến khi về hưu, dạy rất nhiều trường trung học ở tỉnh Tiền Giang. Bắt đầu là học sinh Nguyễn Đình Chiểu và nhiệm sở cuối cùng của Anh cũng ở trường Nguyễn Đình Chiểu. Gia đình lên Sài Gòn sau khi nghỉ hưu cho đến khi Anh trở về đất mẹ.

Song song với sự nghiệp trồng người Anh còn nhà văn, chuyên về biên khảo. Anh viết về nhiều đề tài khác nhau, từ văn chương, sử, nhân văn đến địa lý, chủ yếu xoay chung quanh vùng đất Nam bộ. Những biên khảo của Anh xuất hiện rất nhiều trên các tạp chí trong nước từ nửa thế kỷ nay.

Nhớ đến Anh, bạn bè thường nhớ tánh tình bình dị, giọng nói nhẹ nhàng của Anh. Thay mặt Nhóm, tôi xin thắp một nén tâm hương, nguyện cầu Anh sớm về cõi vĩnh hằng.

Võ Thành Dũng